

Abstrakt:

Text diplomové práce je zaměřen na téma možností rozvoje žákovy seberealizace využíváním humanistických principů ve výchovně vzdělávacím procesu. Práce obsahuje teoretické poznatky z dané problematiky, psychodidakticky zpracovaný materiál, umožňující aplikaci humanistických zřetelů ve vyučování, a empirické šetření, ověřující praktickou účinnost teoretických poznatků a zpracovaného psychodidaktického materiálu.

V úvodní teoretické části jsou vymezeny pojmy seberealizace a humanistické psychologie, souvislost mezi těmito pojmy a odůvodnění významnosti těchto pojmů ve výchovně vzdělávacím procesu pro podporu celostního rozvoje žáka a pro pomoc žákovi využít své možnosti a dispozice v dalším životě. Dále jsou v této části práce zmíněny z teoretického pohledu možnosti transformace prvků humanistické psychologie, podporujících rozvoj seberealizace, do vyučování. Jednotlivé kapitoly teoretické části se zabývají poznatky o vývoji osobnosti, filozofickým pojetím člověka v historii, vznikem humanistické psychologie na základě filozofických směrů, souvislostí humanistické psychologie a seberealizace a odůvodněním a možnostmi využití humanistických principů ve vyučování.

Druhá, psychodidaktická část, obsahuje aplikaci humanistických zřetelů rozpracováním kognitivní a psychologické dimenze do modelové úkolové situace, využitelné učiteli ve vyučování, a je zpracována na základě poznatků z teoretické části.

Třetí část diplomové práce obsahuje předvýzkumnou část, zabývající se výzkumnou sondou mezi učiteli o využívání vybraných prvků humanistické psychologie v pedagogické praxi a potvrzující význam vytvoření programu na podporu využívání těchto prvků. Její hlavní část tvoří empirické šetření. To ověřuje účinnost použití modelové úkolové situace, rozepsané v druhé části práce, na vybraném vzorku učitelů a žáků. Šetřením bylo ověřeno její kladné přijetí učiteli a většinou žáků.